

человѣческій отхожда спорѣдъ как-то е опрѣдѣлено; но горко на то-гозь человекъ чрѣзъ когото сѧ прѣдава; И тѣ наченѣха да разискѣватъ помеждѣ сѧ, кой ли отъ тѣхъ ще е тойзи който ще стори това. Стана още и прѣпирна помеждѣ имъ, кого отъ тѣхъ ще иматъ за по голѣмъ. И той имъ рече: Царіе-ти на народы-ты господарѣватъ надъ тѣхъ, и тѣзи кон-то гы владѣхъ наричатъ сѧ благодѣтели. И вы не така; но най голѣмый испомеждѣ вы, да вѣде както най малкый; и който началствѣва, както оногозь който слѣгѣва. Защото кой е по голѣмъ, кой-то сѣди на трапеза-та ли, или кой-то слѣгѣва? не тойзи ли който сѣди? но азъ помеждѣ васъ съмь като единъ който слѣгѣва. И вы сте онѣзи конто устоахте съ мене наедно въ мои-ты напасти. За това азъ вамъ заѣщавамъ царство, както Отецъ ми заѣща на мене; За да ѣдѣте и да пиете на трапеза-та ми въ царство-то мое; и да сѣднете на прѣстола, дасждите дванадесѣтъ-тѣ племена Израилевы. И рече Господь: Симоне; Симоне, ето, Сатана вы изыска, за да (вы) отсѣе като жито: Но азъ сѧ молихъ за тебе да не оскѣдѣ твоѧ-та вѣра; и ты когато сѧ овърнешъ, утвърди братіѧ-та си. И Петръ мѣ рече: Господи, готовъ съмь съ тебе (наедно) и въ тьмница и на смърть да идѣ. И той мѣ рече: казѣвамъ ти, Петре, пѣтель-тъ днесъ нѣма да попѣе, прѣди да сѧ отречешъ (ты) триждѣ че мѧ не познавашъ. И ре-

че имъ: Когато вы пратихъ безъ кесіѧ, безъ тѣржикъ и безъ овѣща, останахте ли лишени отъ нѣщо? И тѣ рекоха: Отъ нищо. То-газь имъ рече: Но сега който имѧ кесіѧ да ѣже земе (съ себе си), така и тѣржикъ, и който нѣма, нека продаде дрѣха-та си и нека кѣпи ножъ. Защото ви казѣвамъ, че още и това писано-то трѣба да сѧ испълни на мене: "И съ беззаконны-ты сѧ счете:", защото (пи-саны-ты) за мене, зематъ край. И тѣ рекоха. Господи, ето тѣка два ножа. И той имъ рече: До-волно сѣ. И излѣзе та отиде по обычаю на гора-та Елеонска; отидоха слѣдъ него и ученици-ти мѣ.

Въ Вторникъ сырный
отъ Лѣка, зачало 109.

а онова вѣрма, излѣзе Исусъ та отиде по о-бычаю на гора-та Еле-онска; отидоха слѣдъ него и ученицы-ти мѣ. И като доде на мѣсто-то, рече имъ: Молете сѧ да не впаднете въ искѣшеніе. И той сѧ отажи отъ тѣхъ колко-то единъ хвърлѣи камакъ, и колѣни-чи и молаше сѧ, И дѣлаше: От-че, ако щешъ да мѧ заминеши съ тѣзи чаша; обаче не моѧ-та вола но твоѧ-та да вѣде. И като стана отъ молба-та, доде при ученицы-ты си, и намѣри гы заспалы отъ скърѣхъ: И рече имъ: Що спите? станѣте та сѧ молѣте, за да не впаднете въ искѣшеніе. И когато още говораше той, ето народъ, и тойзи който сѧ наричаше Іуда, е-

динъ.